

ligere været gjort af et Udvalg, som ogsaa har været nedsat over en Tillægsbevilling. Jeg troer, at det maa være Thinget magtpaaliggende at faae en bestemt Udtalelse fra Ministeriets Side om, hvorvidt Udenrigsministeren er tilbuds at tage denne Indstilling til følge.

Finantsministeren: Jeg er ikke istand til at give noget bestemt Tilfagn paa Ministeriets Vegne i den sidste Retning; men jeg betvivler slet ikke, at Sagen vil være Gjenstand for Udenrigsministerens Overveelse og vil blive gjort til Gjenstand for et Forslag, saasnart det lader sig normere.

Ordføreren: Da der altsaa paa selve Udenrigsministerens Vegne er ikke gjort nogen Udtalelse om dette Punct fra Regeringens Side, tør jeg vel antage, at den ærede Formand vil tillade mig til 3die Behandling at bringe dette Spørgsmaal frem igjen, for at man af selve den paagældende Minister kan faae en bestemt Udtalelse.

Da ingen Flere begærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 4:

Den til Udenrigsministeriet. B. h. „Andre Udgifter“ forlangte Sum nedfættes med $\frac{3}{5}$ af 990 Rbd. af den i Anledning af Dphoret af en ved det danske Hof accrediteret fremmed Gesandts Function forlangte Sum . . . 5,052. 34 4,458. 34 vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

2) § 4 med de vedtagne Forandringer. vedtoges eenstemmig med 72 Stemmer.

§ 5 med de dertil hørende Forslag af Udvalget under Nr. 3 og 4 samt Finantsministerens Underændringsforslag under Nr. 5 og Udenrigsministerens Ændringsforslag sættes dernæst under Forhandling.

Ordføreren: Det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 3, gaaer kun ud paa, at et til Hovedreparationer opført Beløb, der paa Lovforslaget er opført som udelukkende vedkommende Kongeriget, skal overføres paa hele Monarchiets Regning. Det er alde-

les i Overensstemmelse med det, som er blevet vedtaget ved Finantslovens Behandling for det følgende Aar. Dette Bygningsforetagende vedkommer nemlig nogle Leiligheder, som skulle beboes af Hans Høiheids Prindsen til Danmark, og da det altsaa mere vedkommer Kongeriget end de øvrige Landsdele, synes det at være fuldkommen i sin Orden, at Kongeriget ogsaa afholder de $\frac{3}{5}$ af de dermed forbundne Udgifter. Udvalget har i sin Betænkning henstillet, om Regeringen ikke ogsaa maatte være tilbøjelig til at fordele Udgifterne til den fremtidige Vedligeholdelse af disse Leiligheder, dog med Undtagelse af den indre Vedligeholdelse, og jeg formoder, at der fra Regeringens Side ikke kan være Noget til Hinder derfor. Det næste Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 4, angaaer nogle Hovedreparationer, som skulle foretages ved nogle Localer paa Christiansborg Slot, som hidtil have været i raa Tilstand, men nu skulle overleveres til Civilisten. Da det unægtelig er en Forpligtelse, der paahviler Staten, at aflevere disse Localer i brugbar Stand, saa antager jeg heller ikke, at der kan være noget til Hinder for at antage dette Ændringsforslag. Finantsministerens Ændringsforslag under Nr. 5 gaaer ud paa, at et Beløb af 1000 Rbd., som allerede i indværende Aars Finantslov er bevilget til Oprensning af en Canal i Rosenborg Have, skal forøges med 1700 Rbd. Dengang den Begjæring blev gjort, havde man endnu ikke modtaget detailleret Overflag over, hvormegent Omkostningerne ville beløbe sig til, men efterat man senere har undersøgt Sagen, har man fundet, at, naar dette Foretagende skal udføres paa en mere hensigtsmæssig Maade, vil det ikke kunne udføres for et ringere Beløb end det foreslaaede. Der er af Ingenieurcorpset affattet Overflag, som er meddeelt Udvalget og som det har gjort sig bekendt med, og Udvalget har troet, at man rimeligvis kunde lade sig nøie med en mindre Sum, og har derfor i et Underændringsforslag foreslaaet, at der skulde indskydes de Ord: „indtil 2700 Rbd.“, hvorved man netop har villet betegne, at denne Sum var det Maximum, som man kunde bevilge, og hvorved man tillige har villet udtale den Forventning, at den maaskee ikke behøvede at